ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Η εξίσωση Κομμουνισμού-Ναζισμού και η αντικομμουνιστική μαύρη προπαγάνδα στοχεύει το εργατικό κίνημα, τους ταξικούς αγώνες, την επαναστατική αριστερά

Πάλη ενάντια στην αντιδημοκρατική αναδίπλωση της ΕΕ, των ιμπεριαλιστών, του κεφαλαίου

Όχι στην υποκρισία των άθλιων της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ

Καμία υπόκλιση στην ανιστόρητη, αντιδραστική εξίσωση του Κομμουνισμού με τον Σταλινισμό

Το αντικομμουνιστικό «συνέδριο» στο Τάλιν της Εσθονίας υπενθυμίζει για μια ακόμα φορά την περίοδο αντίδρασης που διανύει η Ευρώπη, τους τεράστιους κινδύνους ακόμα πιο βαθιάς αντιδημοκρατικής αναδίπλωσης ενάντια στην εργατική τάξη και τους λαούς.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 (εκμεταλλευόμενοι τον ιστορικό αποπροσανατολισμό του εργατικού κινήματος από την κατάρρευση των σταλινικών καθεστώτων), τα επιτελεία του ιμπεριαλισμού και του μεγάλου κεφαλαίου στην Ευρώπη έχουν αποδυθεί σε μια τεράστια ιδεολογική και προπαγανδιστική εκστρατεία για να ταυτίσουν τον Κομμουνισμό με το Ναζισμό.

Αυτό το αντιδραστικό ξαναγράψιμο της ιστορίας είναι ο πυρήνας και της «Θεωρίας των Δύο Άκρων». Αργότερα, ειδικότερα οι ιμπεριαλιστές της ΕΕ επανειλημμένα προχώρησαν σε συγκεκριμένες αποφάσεις και ενέργειες, για να παραχαράξουν την ιστορική συνείδηση και συλλογική μνήμη της εργατικής τάξης και των λαών της Ευρώπης, για να εγγράψουν πάνω της βίαια την ταύτιση του Κομμουνισμού με τον Ναζισμό.

Ο στόχος τους είναι διπλός.

Πρώτο, να πάρουν μια ιστορική ρεβάνς από το επαναστατικό και κομμουνιστικό κίνημα.

Δεύτερο, καθώς έχουν συνείδηση της παρακμής και σήψης του καπιταλιστικού συστήματος,

της μεγάλης κρίσης της ΕΕ και γενικά του ευρωπαϊκού καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού, των τεράστιων ταξικών αναμετρήσεων που βρίσκονται μπροστά μας, να αποκόψουν την εργατική τάξη και τη νεολαία, την αγωνιστική πρωτοπορία από την επανασύνδεσή τους με την παράδοση του Επαναστατικού Μαρξισμού, του Σοσιαλισμού και Κομμουνισμού. Έτσι π.χ. πρόσφατα στην Ουγγαρία (υπό την μισοφασιστική κυβέρνηση Όρμπαν) έκλεισε το πανεπιστημιακό αρχείο του μαρξιστή Γκέοργκ Λούκατς, ενός από τους κορυφαίους διανοούμενους του 20ου αιώνα.

Ιδιαίτερα στις χώρες της Βαλτικής και της Ανατολικής Ευρώπης, όπου έχουν κυριαρχήσει ακραίες αντιδραστικές, ακροδεξιές ή και ανοιχτά φασιστικές πολιτικές δυνάμεις, οι ντόπιοι γερμανοτσολιάδες συνεργάτες των Ναζί τιμούνται ως απελευθερωτές από τον κομμουνιστικό ζυγό (μνημεία, επέτειοι κ.λπ.), υπάρχουν απαγορεύσεις και κατασταλτικά μέτρα για κόμματα/οργανώσεις που αναφέρονται στον κομμουνισμό κ.λπ.

Η περίπτωση της «Εσθονίας» έδειξε, όμως, και τη σαπίλα και αντιδραστικότητα των ντόπιων μνημονιακών, όλων των αποχρώσεων. Οι άθλιοι του ΣΥΡΙΖΑ νόμισαν ότι βρήκαν ευκαιρία διαφοροποίησης από τους υπόλοιπους μνημονιακούς – και κυρίως να εξαπατήσουν ξανά τον ελληνικό λαό. Όπως και με όλη την προδοσιά/μετάλλαξη και τα μνημονιακά εγκλήματά τους, έτσι και τώρα, λερώνοντας κάθε λέξη και αξία που πιάνουν στο στόμα τους (Αριστερά κ.λπ.), γίνονται **ο καλύτερος αρωγός, ο μπροστάρης της ιδεολογικής αντεπίθεσης του Μνημονιακού Καθεστώτος**, των δυνάμεων τύπου ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι κ.λπ., της προσπάθειάς τους να καθυποτάξουν τους εργαζόμενους και τη νεολαία στην αποδοχή του μονόδρομου των Μνημονίων.

Συμπληρώνοντας ο ένας τον άλλο, σάπιοι δοσίλογοι των Μνημονίων, διάφοροι «δημοσιογράφοι» και «ακαδημαϊκοί» προπαγανδιστές, τα ΜΜΕ κ.λπ., είτε ελεεινοί «αριστεροί» είτε ανοιχτά δεξιοί και ακροδεξιοί (Άδωνις, Γιαννάκου –ανακάλυψε στην ιστορία η πρώην υπουργός την… αριστερή ρίζα του ναζισμού!–, Χρυσαυγίτες κ.λπ.), φέρνουν με ταχύτητα καταπάνω στην εργατική τάξη και τη νεολαία μια ακόμα πιο μεγάλη αντιδημοκρατική αναδίπλωση, απειλούν να μας ρίξουν σε μια **σκοτεινή εποχή.** Ο κίνδυνος είναι μεγάλος. Οι δυνάμεις του εργατικού κινήματος έχουν μεγάλη ευθύνη για την απόκρουσή του.

Η πάλη για την απόκρουση αυτής της αντιδραστικής, μαύρης προπαγάνδας είναι αναπόσπαστο μέρος της πάλης για την ανάπτυξη των αντιστάσεων και αγώνων, για την ανασυγκρότηση–ανασύνθεση του εργατικού κινήματος, στο ύψος των καθηκόντων που επιτάσσει η ιστορική, δομική κρίση του καπιταλιστικού συστήματος.

Οι αγωνιστές του εργατικού κινήματος, εργαζόμενοι και νέοι, οι δυνάμεις που αναφέρονται στον Μαρξισμό, στην Επανάσταση και τον Κομμουνισμό πρέπει, ωστόσο, να προσέξουν κάτι ακόμα. Η καθαρή, ανυποχώρητη στάση ενάντια στον αντικομμουνισμό των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών (που στο κάτω–κάτω κάνουν «τη δουλειά τους», αυτό που υπαγορεύει το ταξικό συμφέρον τους) δεν σημαίνει σιγή για τον Σταλινισμό. Τα εγκλήματα του Σταλινισμού εντός και εκτός ΕΣΣΔ είναι τεράστια και μια ιστορική πραγματικότητα, που δεν μπορεί να αποκρύβεται με γενικόλογες ή συναισθηματικές αναφορές στους ηρωικούς λαϊκούς αγώνες του παρελθόντος και στα μαρτυρικά θύματά τους.

Ο Σταλινισμός είναι ένα «νεκρό βάρος», από το οποίο αν δεν απαλλαγεί το εργατικό και επαναστατικό κίνημα, δεν μπορεί να προσανατολιστεί και να ανορθωθεί. Πόσο μάλλον αν υπάρχει μια αναδρομική αποσιώπηση και εξωραϊσμός του (στην οποία πρωτοστατεί το ΚΚΕ). Πέρα από την ίδια την ΕΣΣΔ και τη δικτατορία της σταλινικής γραφειοκρατίας, στις ίδιες τις χώρες της Βαλτικής και της Ανατολικής Ευρώπης (και αλλού) υπήρξε βάναυση καταπάτηση όχι μόνο των δημοκρατικών ελευθεριών αλλά και των εθνικών δικαιωμάτων/αισθημάτων – με αποτέλεσμα τις αποκρουστικές αλλά και τραγικές εξελίξεις μετά το 1990.

Χωρίς μια τέτοια εξήγηση του ρόλου του Σταλινισμού, φτάνει κανείς σε ψευτο–αριστερές, αφηρημένες και επίσης αντιδραστικές «αναλύσεις» του τύπου π.χ. «οι Εσθονοί ήταν συνεργάτες των Ναζί» (βλ. σχετικό άρθρο στην κυβερνητική ΕφΣυν και άλλα παρόμοια στον Ριζοσπάστη κ.λπ.).

Τα σταλινικά εγκλήματα ήταν η μεγαλύτερη αντικομμουνιστική υπηρεσία που προσέφερε η γραφειοκρατία στην παγκόσμια αστική τάξη. Κάθε υπεκφυγή ή αδυναμία σαφούς διαχωρισμού του Σοσιαλισμού/Κομμουνισμού από τον Σταλινισμό και τα εκτρώματά του, το μόνο που κάνει είναι να διευκολύνει (και όχι να αντιπαλεύει) την αντικομμουνιστική προπαγάνδα των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών. Για να τσακίσουμε τη μαύρη αντίδραση της ΕΕ, των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών/καπιταλιστών, **υπερασπιζόμαστε την αυθεντική παράδοση του Σοσιαλισμού/Κομμουνισμού των Μαρξ, Ένγκελς, Λένιν, Λούξεμπουργκ, Τρότσκι.**

25/8/2017